Toespraak Wim van de Camp, lijsttrekker Europa, partijcongres 8 november 2008.

Dames en heren,
Beste CDA-vrienden,

Dank voor het vertrouwen dat u zojuist in mij heeft uitgesproken.
U zult begrijpen dat het zeker voor iemand die lang lid van de Christendemocratische familie is, een bijzonder grote eer is door u als leden tot lijsttrekker gekozen te zijn.
U stuurt mij vandaag dus naar Brussel!

Met 55 jaren jong ga ik met veel plezier voor u in Europa aan de slag. Als CDA zijn we voor meer participatie van 55plussers, - toch Piet Hein Donner- , en daaraan werk ik graag mee.

Beste partijgenoten,
Wij als christen democraten stonden aan de basis van Europese samenwerking. Daar mogen we trots op zijn.
Het CDA staat midden "In Europa". In Europa hebben wij veel gelijkgestemden gevonden.
In Europa hebben we vrienden gemaakt.
En in Europa hebben we als handelsland ons geld verdiend. Want in Europa is het goed zaken doen.
Onze landbouwers, onze transporteurs, ons Midden en Klein Bedrijf, onze universiteiten en hoge scholen, onze onderzoeksinstellingen en onze multinationals staan midden in Europa.
In dat Europa voel ik mij als volksvertegenwoordiger op mijn plek.

Als volksvertegenwoordiger heb ik Europa de afgelopen decennia zien veranderen.
Ik heb Maxime zien vertrekken naar Europa en terug zien komen als een wereldburger. Meer dan ooit gedreven voor de Nederlandse burgers op te komen. Meer dan ooit gedreven op te komen voor onze waarden.
Veel recenter zagen wij Camiel naar Europa vertrekken. Concrete dossiers ter hand nemen en harde woorden niet schuwen. Ik kan u verzekeren dat de Turkse regering de concrete boodschap begreep dat "het net zo eenvoudig moet worden om een kerk in Turkije te

bouwen, als een Moskee in Nederland." Zolang dit zich echter niet vertaalt in concrete stappen, is Turkije niet klaar om toe te treden.
Wat mij echter het meest bijstaat is Jan Peter die vorig jaar terugkwam uit Brussel. Onze regering heeft na het referendum duidelijk gemaakt waar het ons in Brussel om te doen is. Europa moet concrete resultaten leveren.
"Geen fratsen" zoals een grote kruidenier het uitdrukt. Dat is de boodschap die ik voor het CDA wil uitdragen in Europa.
Dat is in de woorden van de Duitse christen-democraat Konrad Adenauer "Sicherheit – Keine Experimente."
Daarvoor ga ik naar Brussel.

De samenwerking in Europa heeft veel goeds tot stand gebracht. Europa is in veel opzichten deel van "ons nationaal erf". Er zijn partijen die Europa van dat Nederlandse erf af willen hebben. Ik behoor daar niet toe.
Ik zie erg uit naar de debatten met die euro-sceptici in dit land die dat verkondigen. Elke volksvertegenwoordiger weet welke belangen onze burgers, onze kiezers, bij Europa hebben.

Die belangen zijn:

- Europa is dankzij de Europese Unie een continent van vrede en veiligheid. Vijanden zijn vrienden geworden. Europese samenwerking heeft landen en mensen bij elkaar gebracht. De uitdagingen waar Europa voor staat op de Balkan zijn echter nog immens. Kosovo en Bosnië liggen een stuk dichterbij dan de stranden van Antalya of Tenerif, maar die Balkanlanden zijn lang nog niet zo vredig.

- Nederland heeft veel van haar welvaart te danken aan de handel in Europa. Nederland als handelsland bloeit en groeit bij minder barrières en grenzen. Onze economie is immers concurrerend en innovatief. Onze economie is daarmee wel een open economie. Wat er elders in Europa gebeurt raakt ons. De vinger aan de pols houden. Dat is ook wat ik ga doen in het Europees Parlement.
  En nu de hartslag van de Europese economie dreigt te verzwakken is die rol alleen maar

nog belangrijker. Europa kan gelukkig economisch gezien tegen een stootje, hebben we deze dagen weer gezien. Al is waakzaamheid geboden.

- De euro, door velen terecht wel ervaren als een prijzenopdrijver, is nu de steunpilaar waar hij ooit voor bedoeld is geweest. Kleine landen met open economieën als Denemarken en IJsland zien nu het nut van de euro in.
  Het is als de fabel van de Krekel en de Mier. Gelukkig is Nederland als de vlijtige mier geweest de afgelopen jaren onder leiding van Jan Peter.
  De kredietcrises is misschien wel de grootste uitdaging voor Europa van de afgelopen jaren. Wij als christendemocraten, die staat voor een goede balans tussen markt en overheid, zijn bij uitstek de partij die instaat is deze crisis op te lossen.

  Sinds het Verdrag van Maastricht zet Nederland zich in voor de Eurozone. Het stabiliteits- en groeipact dat de landen van de Eurozone hebben afgesproken, mag geen dode letter worden. Als volksvertegenwoordiger in Brussel zal ik me daar met hand en tand tegen verzetten. Soliditeit in heel Europa!

- Voor wat de landbouw betreft: afspraak is afspraak. Tot 2013 gaan we het Europees landbouwbeleid niet aanpassen. In de vijf jaren die nu gaan komen zullen we wel moeten nadenken over wat wij graag anders zien in het Europees landbouwbeleid. De successen die zijn bereikt dankzij de Europese landbouwpolitiek willen we vasthouden.
  Europa is gelukkig niet afhankelijk van voedsel van buiten onze grenzen. En natuurlijk is de Nederlandse landbouwsector zeer concurrerend en draagt dit enorm bij aan onze economie.

- Bescherming van onze consumenten. Europa stelt eisen aan allerlei producten. Wereldwijd passen producenten zich daarop aan. Europa bepaalt zo de internationale regels. Dat is macht. En dat is goed voor onze consumenten.
  Rechten van consumenten zijn verbeterd en de prijzen van bijvoorbeeld de sms-berichten naar het buitenland fors zijn verlaagd.

- En tot slot: er is een Europese identiteit ontstaan, gebaseerd op de joods-christelijke traditie. Zo is Europa vol waarden en daardoor waardevol. Voor die identiteit staan wij pal!

Dames en heren,
Het Europese karwei is niet af. Er zijn genoeg uitdagingen die op ons afkomen waar er een krachtig Europees antwoord nodig is.

- Europa zal nog meer zijn krachten moeten bundelen om zich te kunnen handhaven ten opzichte van andere economische blokken, zoals Rusland, India en China. Europa moet niet afwachten. Europa moet meepraten over internationale afspraken. Op klimaatgebied, op wereldhandel en ook op het gebied van ontwikkelingssamenwerking.

- In de V.S. is deze week een nieuwe president verkozen. Een verstandige keuze! Een nieuwe fase breekt aan in de Transatlantische verhoudingen. Europa is allesbehalve het jonge of zwakke broertje van de VS.
  Economisch zijn we niet afhankelijk en wat betreft buitenlandse politiek moeten we de eigen broek ophouden.
  Europa dient een eigen maar dan gezamenlijk geluid laten horen als landen in de regio worden bedreigd. Kijk naar wat er zich in Georgië de afgelopen maanden heeft voorgedaan.

- Minder afhankelijkheid is ook nodig wat betreft energie en vooral olie. Dat vraagt om meer kerncentrales, zeker in ons eigen land, en meer investeringen in alternatieve energiebronnen.
  Het streven is dat Europa zoveel mogelijk zelfverzorgend is in haar energievoorziening.

- Ook is een gezamenlijke aanpak van de grensoverschrijdende, georganiseerde criminaliteit van belang. Immers terroristen, criminelen of illegalen kennen geen grenzen, en die grenzen zullen wij hen moeten stellen. Helder en duidelijk, aan welke buitengrens men in Europa ook komt.

- En tot slot. Zoals Pieter van Geel al vanochtend aangaf: We moeten naar een gezamenlijk Europees softdrugsbeleid. Ik ben blij met de maatregelen van de burgemeesters van Roosendaal en Bergen op Zoom om alle coffeeshops in hun gemeenten te gaan sluiten. Eindelijk, eindelijk, een grote stap naar een strikter drugsbeleid. Dames en heren, op naar de 0 coffeeshops, in Europa.

Uitdagingen genoeg. En ik ben gemotiveerd om deze samen met mijn toekomstige collega's in het Europees parlement en in Den Haag aan te pakken.

Echter als mijn voornaamste taak zie ik: Nederland dichter bij Brussel te brengen. Aan de Europese vlag zou een oranje wimpel af en toe niet misstaan.
Want ik merk in gesprekken met mensen dat er teveel een afstand naar de burgers toe wordt ervaren.
Europa is dichtbij, maar Brussel zo ver weg. Soms ook omdat Europa zo vanzelfsprekend is. Helaas wordt Brussel vooral wordt gezien als een bureaucratie. Toch zie ik tijdens mijn kennismakingen in Brussel hoe weinig mensen eigenlijk heel veel voor elkaar weten te boksen.
Toch vergeet men in Brussel te vaak voor wie men eigenlijk werkt. Namelijk voor de burger. Voor de Nederlandse burger! Het primaat van de politiek waar ik in Nederland zo voor vecht wil ik in Brussel ook eens helder aan de politici en ambtenaren daar uitleggen.

Als burgers dan bijvoorbeeld, nu bij de financiële crisis, zich onzeker voelen, dan merkt ik tot mijn spijt dat Europa de burgers geen geborgenheid biedt.
Europa wordt zo ervaren als een bureaucratische regelmachine die meer hindert dan klaarspeelt. Daar wil ik wat aan gaan doen, beste CDA vrienden! Dat gaat veranderen!

Daarom sta ik voor:

- Minder administratieve lasten voor het Bedrijfsleven, in het bijzonder voor het MKB. De verhalen uit de praktijk over de administratieve lasten bij het aanvragen van Europese subsidies, bij de aanbestedingsprocedures, en ook bij het vaak dubbele toezicht op de uitvoering van de Europese subsidieregelingen zijn vaak onthutsend en te gek voor woorden.

Daarom sta ik voor:

- Meer aandacht voor praktische samenwerking in de Euregio's. In deze regio's leeft Europa, maar er zijn absurd veel praktische problemen als het gaat om het wonen, het

werk, de scholen en de zorg. Daar gaan we dus als CDA in praktische zin voor oplossingen zorgen.

Hetzelfde, nee sterker nog, geldt voor interregionale trein- en busverkeer!

Daarom sta ik voor:

- Meer haast maken met een één Europees asielbeleid. Grenzen dienen open te staan voor mensen die echt hulp nodig hebben en dicht voor economische gelukszoekers.

Daarom sta ik voor:

- Een Europa dat ook zijn grenzen kent wat betreft samenwerking en zeggenschap. Laat Europa van onze pensioenen afblijven. De altijd maar spenderende Italianen dienen zelf zo'n goed systeem op te bouwen.

  En ook de zorg en de sociale zekerheid zijn primair van Nederland en dus voor ons!!

Dames en heren,

Bij een sterker Europa hoort ook een sterker Europees parlement. Gezien mijn ervaring als parlementariër zie ik hier voor mij een belangrijke taak weggelegd. Veel wat er in het Europees parlement wordt geproduceerd aan rapporten en moties is verambtelijkt. Het is niet altijd alle 785 leden van het Europees Parlement gegeven hoogdravende politiek te bedrijven.

Zeker niet omdat het EP zonder het Verdrag van Lissabon nog steeds te beknot is in haar bevoegdheden om echte mee te beslissen.

Teveel echter bepalen lobbyisten en ambtenaren van de Europese Commissie de agenda. Te weinig zijn de belangen van de burgers gekend. Ik wil dat Nederlanders zich meer vertegenwoordigd voelen in Brussel.

Ik zet me daar met volle kracht voor in!

Vrienden van het CDA,

Nederland is een prachtig land, met een eigen identiteit waar we trots op mogen zijn. Met de gezelligheid, de gebruiken en tradities en de tolerantie die ons zo kenmerkt.
Natuurlijk is openstaan voor anderen en samenwerken over de grenzen deel van onze identiteit. Maar daar waar globalisering en Europese samenwerking komen aan die identiteit dienen wij als CDA pal te staan. Van pindakaas en hagelslag moeten ze af blijven.

Dames en heren,
Beste vrienden,

Ik verheug me op een enerverende campagne. Winnen kan ik alleen met uw steun en hulp. Nog 208 dagen tot aan de verkiezingsdag. Ik weet dat ik op u kan rekenen! We gaan aan de slag!

Dank!